

Oponentský posudek

Bakalářská práce: Max Weiss: Stanislav Špaček a jeho americká zkušenost

Práce má dle slov autora v úvodu: „...*snahu popsat, co zažil a skrz svoji činnost zprostředkoval Československu ve dvacátých letech, ale z čeho vlastně těžil po celý zbytek své kariéry a života, doktor techniky Stanislav Špaček.*“ Následný text je poté rozdělen do několika klíčových kapitol. Předně je zde životopis dr. Ing. Stanislava Špačka, dále kapitola k diplomatickým počátkům čs. diplomacie v USA, včetně samostatné kapitoly o problémech ambasády na počátku 20. let vedoucí k rezignaci vyslance Štěpánka. Autor poté předkládá kapitoly týkající se obecně vysílání československých inženýrů do USA, což poté ilustruje vybranou korespondencí se čtyřmi vybranými inženýry. Závěr je velmi stručný (1 NS) a konstatuje, že se jedná o „střípky zkušeností“ čs. inženýrů v USA během prvního období Československa.

Jazyková úroveň práce je dobrá a autor pro její zpracování zvládl práci jak s literaturou, tak primárními prameny.

Vyznění jeho bakalářského pokusu je však více než rozpačité. Při pohledu na objem práce není zřejmé, zda chtěl autor ilustrovat diplomatické dějiny budování vyslanectví či projekt vysílání čs. inženýrů. Diplomatičkým dějinám (navíc pojatých víceméně z literatury) věnuje velkou část práce, než se vůbec dostane k tématu vysílání inženýrů. Dále pak věnuje mimořádně velkou pozornost „aféře“ týkající se vyslance Štěpánka – a míru této pozornosti v práci neodůvodní ani částečné zapojení dr. Špačka do těchto událostí. Jako by byla tato „aféra“ příliš lákavá a autor ji chtěl vylíčit v těch nejmenších podrobnostech. Pro danou práci působí vysloveně neústrojným dojmem a nenapomáhá pochopení původně definovaného tématu, natož názvu. Následující kapitoly, které mají být dle slov autora práce jejím jádrem, též vyznívají rozpačité. Osudy čtyř inženýrů popsané výběrovou enumerací jejich korespondence a jejich amerického osudu je jistě zajímavým pramenem pro konkrétní zkušenosti konkrétních lidí, autorovi se však nedaří vytvořit ucelenější obraz americké zkušenosti československých inženýrů. Navíc, z celého „enumeračního“ přístupu se vlastně vytrácí osobnost dr. Špačka. Vysloveně nezvládnutý je pak dle mého názoru závěr. Na jedné straně autor konstatuje, že představil „střípky“. Nezbyvá se než ptát, jaká byla tedy politika ČSR vůči americké ekonomice, technické inteligenci, jaká byla ona „americká zkušenost“ dr.

Špačka, které se měla práce věnovat? Jak bylo Československo vnímáno v průmyslovém prostředí USA? Namísto toho autor věnuje v práci hodně pozornosti vztahům na čs. ambasádě a citacím z několika málo dopisů. Zjednodušeně řečeno, ilustrace jedné aféry a popis korespondence čtyř mužů ucelenou práci netvoří. A pokud očekáváme jisté zastřešení v závěru, vyhodnocení pramenů, zobecnění, skutečný závěr, musíme konstatovat jeho absenci.

Samotné téma je přitom velmi zajímavé, obnáší mnoho možností po získání nových informací, ať již o konkrétních osudech či fungování čs. státu, jakož i amerického prostředí. Stejně tak použité prameny patří k málo využitým a jistě přínosným. Bohužel, této velké šance nebylo na půdorysu bakalářské práce využito.

Z výše uvedených důvodů doporučuji práci k obhajobě s velkými výhradami maximálně s hodnocení dobře.

V Praze dne 20. 8. 2017

doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D.

Ústav českých dějin FF UK